

Sygn. akt I C 1053/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **Z. K.**

o zapłatę kwoty 297,72 zł

I/ zasądza od pozwanego **Z. K.** na rzecz strony powodowej (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** kwotę **297,72 zł** (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) z odsetkami ustawowymi od kwoty 261,90 zł od dnia 02 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;

II/ dalej idące powództwo oddala;

III/ zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę **111,20 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt **I C 1053/15**

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. K. kwoty 297,72 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 261,90 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych

w kwocie 30 zł, zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł i zwrotu innych kosztów w kwocie 0,54 zł (prowizja operacji E-C).

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwany zawarł z nią umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w oparciu o którą wystawiona została faktura VAT nr (...)_(...). Pomimo upływu terminu płatności pozwany nie dokonał jednak zapłaty kwoty wskazanej w powyższej fakturze. Strona powodowa podniosła nadto, że podjęła próbę polubownego odzyskania należności, kierując do pozwanego wezwanie do zapłaty, które okazało się jednak bezskuteczne. Wyjaśniła również, że liczy odsetki od kwoty wynikającej

z faktury od następnego dnia po dniu wskazanym jako ostatni dzień płatności. Dodała, że

w przypadku skutecznego złożenia sprzeciwu wnosi o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego w podwójnej wysokości.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10.04.2015 r. Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie uwzględniono powództwo w całości.

Od tego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw. W uzasadnieniu sprzeciwu podał, że w grudniu 2013 r. nastąpiła awaria sieci telefonicznej i pomimo kilkakrotnego zgłoszenia nie została ona usunięta. Mając zaś na uwadze zapisy umowy i regulaminu świadczenia usług zdaniem pozwanego zaistniały podstawy prawne, by rozwiązać umowę bez obciążania go notą nr (...)_ (...). Dodatkowo zarzucił, że w dniu 27 maja 2013 r. przekazał nieruchomości swojej córce, o czym niezwłocznie pisemnie powiadomił stronę powodową.

Postanowieniem z dnia 07.05.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, wobec skutecznego złożenia sprzeciwu, przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

Po przekazaniu sprawy strona powodowa w określonym terminie usunęła braki formalne pozwu w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c., jednocześnie wnosząc pozew na urzędowym formularzu, w którym zmieniła żądanie pozwu w ten sposób, że wniosła o zasądzenie

od pozwanego kwoty 297,72 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 03 kwietnia 2015 r. oraz

o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kosztów przesyłki poleconej w wysokości 4,20 zł. Podtrzymała dotychczasowe stanowisko,

z tym że wyjaśniła, że przedmiotem niniejszego pozwu jest kwota wynikająca z niezapłaconej noty obciążeniowej wraz z odsetkami ustawowymi, skapitalizowanymi na dzień 02.04.2015 r. w kwocie 35,82 zł. Nota obciążeniowa obejmowała zaś opłatę wyrównawczą od abonamentu, naliczoną za okres pozostały do zakończenia umowy zawartej na 36 miesięcy, tj. za okres 27 miesięcy, na podstawie pkt 9 ust. 9 Cennika Usług (...) (tj. 27 x 9,70 zł = 261,90 zł).

W piśmie procesowym z dnia 06 października 2015 r. strona powodowa z kolei podniosła, że twierdzenia i zarzuty pozwanego jako nieudowodnione nie zasługują na uwzględnienie. Zarzuciła, że nawet gdyby pozwany poinformował ją o przeniesieniu własności nieruchomości, w której świadczona jest usługa telekomunikacyjna, czemu stanowczo zaprzecza, okoliczność ta nie ma znaczenia w niniejszej sprawie. Dodatkowo zaprzeczyła, by w grudniu 2013 r. wystąpiła awaria sieci telefonicznej pozwanego, która trwa do chwili obecnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2009 r. pomiędzy stroną powodową (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. i pozwanym Z. K. została zawarta umowa

o świadczenie usług telekomunikacyjnych TeleNOVUM, na okres 24 miesięcy. Umowa ta została przedłużona w trakcie rozmowy telefonicznej w dniu 09 maja 2011 r. na kolejny okres 24 miesięcy, a następnie w dniu 10 kwietnia 2013 r. na okres 36 miesięcy. Nowe warunki z taryfą (...) obowiązywały przy tym od dnia 01 czerwca 2013 r.

W ramach tej umowy strona powodowa zobowiązała się do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych, natomiast pozwany zobowiązał się do uiszczania należności za usługi zrealizowane w danym okresie rozliczeniowym, wskazanym na doręczanych mu fakturach. Zgodnie z łączącą strony umową strona powodowa wystawiała więc pozwanemu faktury za określone okresy rozliczeniowe, zgodnie z obowiązującym cennikiem.

Dowód: kserokopie umowy nr (...)(...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych TeleNOVUM z dnia 11 maja 2009 r. wraz z zamówieniem (...) dla linii analogowej, pisma lojalnościowego z dnia 18 maja 2011 r., Regulaminu Świadczenia Usług (...) wraz z pismem lojalnościowym z dnia 16 kwietnia 2013 r. i Cennikiem Świadczenia Usług (...), faktury VAT nr FW_ (...) z dnia 17 stycznia 2014 r.

i nr FW_ (...) z dnia 02 lutego 2014 r.

Integralną część umowy stanowił Regulamin Świadczenia Usług (...), zgodnie z którym w przypadku rozwiązania umowy zawartej na czas oznaczony przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta przez upływem terminu,

na jaki umowa została zawarta, operatorowi przysługiwało uprawnienie do naliczenia opłaty wyrównawczej nie przekraczającej wysokości ulg przyznanych abonentowi w związku z zawarciem (aktywacją) umowy lub świadczeniem usługi (...), pomniejszonych o proporcjonalną ich wartość za okres odpowiednio od dnia zawarcia (aktywacji) umowy lub rozpoczęcia świadczenia usługi (...) do dnia jej rozwiązania. Ulga związana z zawarciem (aktywacją) umowy przyznawana była przy tym w dniu zawarcia umowy, a ulga związana ze świadczeniem usługi (...) – w dniu aktywacji usługi (...). W przypadku ulgi przyznanej w związku z zawarciem (aktywacją) umowy, przyznana ulga to różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony a opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas oznaczony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. W przypadku ulgi przyznanej w związku ze świadczeniem Usługi (...), przyznana ulga to różnica w wysokości opłat abonamentowych przewidzianych w Cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony

a wysokością opłat abonamentowych przewidzianych w Cenniku dla umowy zawartej na czas oznaczony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu.

Opłata wyrównawcza związana z przyznaną ulgą na opłacie abonamentowej dla umowy zawartej na czas określony 36 miesięcy (...) ustalona została na kwotę 9,70 zł za każdy miesiąc pozostały do końca obowiązywania umowy.

Dowód: kserokopia umowy nr (...) (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych TeleNOVUM z dnia 11 maja 2009 r., Regulamin Świadczenia Usług (...), Cennik Usług (...) dla Klientów Indywidualnych.

Pismem z dnia 08.01.2014 r. pozwany wypowiedział umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z uwagi na fakt, iż z dniem 27 maja 2013 r. darował swojej córce A. K. nieruchomość, do której świadczona jest usługa telekomunikacyjna. Jednocześnie poinformował, że podczas remontu budynku zostało uszkodzone przyłącze telefoniczne i od dnia 24 grudnia 2013 r. nie korzysta z telefonu, przy czym nowa właścicielka nie wyraża zgody na naprawę i opłaty z tytułu korzystania z telefonu.

W odpowiedzi na powyższe, strona powodowa pismem z dnia 28 stycznia 2014 r. potwierdziła, iż rozwiązanie umowy zgodnie z § 8 pkt 1 Regulaminu Świadczenia Usług (...) nastąpi z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia, tj. ze skutkiem na dzień 28.02.2014 r. Ponadto wskazała, że zgodnie z § 8 ust. 2 ww. Regulaminu pozwany zostanie obciążony jednorazową opłatą wyrównawczą.

Dowód: kserokopie pisma pozwanego do strony powodowej z dnia 08 stycznia 2014 r.

i pisma strony powodowej do pozwanego z dnia 28 stycznia 2014 r.

Po upływie okresu wypowiedzenia, tj. w dniu 28 lutego 2014 r. strona powodowa wystawiła notę obciążeniową na kwotę 261,90 zł, z terminem płatności na dzień 14 marca 2014 r., obejmującą opłatę wyrównawczą od abonamentu, naliczoną za okres pozostały do zakończenia umowy zawartej na 36 miesięcy, tj. za okres 27 miesięcy, na podstawie pkt 9 ust 9 Cennika Usług (...) (27 miesięcy x 9,70 zł = 261.90 zł).

Dowód: kserokopia noty obciążeniowej nr (...)_ (...) z dnia 28 lutego 2014 r., Regulamin Świadczenia Usług (...), Cennik Usług (...) dla Klientów Indywidualnych.

Pozwany nie zgadzając się z wystawieniem przedmiotowej noty obciążeniowej, wystąpił do strony powodowej pismami z dnia 11 marca 2014 r. i 27 marca 2014 r.

o anulowanie powyższej opłaty wyrównawczej. Wobec nieuwzględnienia tego wniosku przez operatora, w dniu 24 kwietnia 2014 r. złożył w tym przedmiocie skargę do Powiatowego Rzecznika Praw Konsumenta. Wskutek interwencji Rzecznika strona powodowa nie znalazła również podstaw do wystawienia korekty do spornej noty obciążeniowej, albowiem o ile

w istocie w dniu 30 grudnia 2013 r. wpłynęło do niej zgłoszenie pozwanego dotyczące awarii linii telefonicznej, o tyle usterka ta występowała w sieci wewnętrznej klienta, który nie wyraził zgody na przeprowadzenie prac naprawczych.

Dowód: odwołanie pozwanego z dnia 11 marca 2014 r. wraz z fakturami VAT nr

FW_ (...) z dnia 13 lutego 2013 r., nr FW_ (...) z dnia 17 stycznia 2014 r.

i nr FW_ (...) z dnia 02 lutego 2014 r., skarga pozwanego do Powiatowego Rzecznika Konsumentów w D. z dnia 24 kwietnia 2014 r., odpowiedź tego Rzecznika z dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w zdecydowanej części.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że strony łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych TeleNOVUM, która została przedłużona w dniu 10 kwietnia 2013 r. na okres 36 miesięcy. Nowe warunki z taryfą (...) obowiązywały przy tym od dnia 01 czerwca 2013 r. W ramach tej umowy strona powodowa zobowiązała się przy tym do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych, natomiast pozwany zobowiązał się do uiszczania należności za usługi zrealizowane w danym okresie rozliczeniowym, wskazanym na doręczanych mu fakturach. Poza sporem pozostaje także fakt, że pismem z dnia 08.01.2014 r., a więc przed upływem obowiązywania umowy, pozwany wypowiedział przedmiotową umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Swoją decyzję umotywował natomiast tym, iż z dniem 27 maja 2013 r. darował swojej córce A. K. nieruchomości, do której świadczona jest usługa telekomunikacyjna. Jednocześnie poinformował, że podczas remontu budynku zostało uszkodzone przyłącze telefoniczne i od dnia 24 grudnia 2013 r. nie korzysta z telefonu, przy czym nowa właścicielka nie wyraża zgody na naprawę i opłaty z tytułu korzystania z telefonu.

Sporną pozostawała natomiast kwestia, czy strona powodowa zasadnie obciążyła pozwanego opłatą wyrównawczą w kwocie 261,90 zł. Pozwany zarzucał bowiem, iż opłata ta została naliczona niezgodnie z zawartą umową i Regulaminem Świadczenia Usług, a także

z przepisami Kodeksu cywilnego, albowiem w związku ze zgłoszoną awarią sieci telefonicznej nie mógł korzystać ze świadczonej usługi, a ponadto od 27 maja 2013 r. nie był już właścicielem nieruchomości, do której świadczona była ta usługa telekomunikacyjna.

W ocenie Sądu, mając na względzie przede wszystkim dowody z dokumentów przedstawionych zarówno przez stronę powodową, jak i pozwanego, twierdzenia oraz zarzuty pozwanego nie zasługują na uwzględnienie. Przede wszystkim podnieść bowiem należy, że

w niniejszej sprawie nie ma jakiegokolwiek znaczenia okoliczność, że pozwany nie jest już właścicielem nieruchomości, do której powodowa Spółka świadczyła usługę telekomunikacyjną. Rację ma bowiem strona powodowa, że przedmiotowa umowa ma charakter stricte obligacyjny, tzn. wywiera skutek wyłącznie pomiędzy stronami procesu. Bez znaczenia pozostaje więc ewentualna zmiana właściciela nieruchomości, w której zlokalizowanej jest urządzenie do odbioru sygnału. Podkreślić również należy, że strona powodowa nie miała żadnego obowiązku przedstawiać oferty zawarcia umowy nowej właścicielce, tym bardziej, że – jak wynika z pisma pozwanego z dnia 08 stycznia 2014 r.

– nie ma ona zamiaru ponosić opłat z tytułu korzystania z telefonu. Ponadto Sąd ustalił, że zgłaszana przez pozwanego awaria linii telefonicznej wystąpiła w sieci wewnętrznej pozwanego, przy czym on lub też jego córka nie wyrazili zgody na przeprowadzenie prac naprawczych. Powyższe oznacza natomiast, że pozwany nie może obciążać strony powodowej konsekwencjami niemożności korzystania z linii telefonicznej. Uznać więc należało, że nie można przypisać winy stronie powodowej złożenia przez pozwanego wypowiedzenia umowy zawartej na czas oznaczony przez upływem terminu, na jaki umowa została zawarta.

Przechodząc zaś do oceny zgłoszonego roszczenia Sąd z całą stanowczością stwierdził, że naliczenie przez powodową Spółkę opłaty wyrównawczej i obciążenie nią pozwanego było uzasadnione w świetle zapisów Regulaminu Świadczenia Usług (...) oraz Cennika Usług (...) dla Klientów Indywidualnych. Zgodnie bowiem z zapisami powołanego

Regulaminu, w przypadku rozwiązania umowy zawartej na czas oznaczony przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta przez upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, operatorowi przysługiwało uprawnienie do naliczenia opłaty wyrównawczej nie przekraczającej wysokości ulg przyznanych abonentowi w związku z zawarciem (aktywacją) umowy lub świadczeniem usługi (...), pomniejszonych o proporcjonalną ich wartość za okres odpowiednio od dnia zawarcia (aktywacji) umowy lub rozpoczęcia świadczenia usługi (...) do dnia jej rozwiązania. Ulga związana z zawarciem (aktywacją) umowy przyznawana była przy tym w dniu zawarcia umowy, a ulga związana ze świadczeniem usługi (...) – w dniu aktywacji usługi (...). W przypadku ulgi przyznanej w związku z zawarciem (aktywacją) umowy, przyznana ulga to różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony a opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas oznaczony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. W przypadku ulgi przyznanej w związku ze świadczeniem Usługi (...), przyznana ulga to różnica

w wysokości opłat abonamentowych przewidzianych w Cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony a wysokością opłat abonamentowych przewidzianych w Cenniku dla umowy zawartej na czas oznaczony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Z kolei opłata wyrównawcza związana z przyznaną ulgą na opłacie abonamentowej dla umowy zawartej na czas określony 36 miesięcy (...) ustalona została na kwotę 9,70 zł za każdy miesiąc pozostały do końca obowiązywania umowy. R. więc, strona powodowa zasadnie wystawiła notę obciążeniową na kwotę 261,90 zł, skoro pozostały czas obowiązywania umowy zawartej przez strony wynosił 27 miesięcy (27 miesięcy x 9,70 zł).

Pozwany zobowiązany był ponadto do zapłaty skapitalizowanych odsetek za czas opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego w wysokości 35,82 zł.

Żądanie zasądzenia pozostałych odsetek ustawowych znalazło zaś oparcie w przepisie art. 481 § 1 k.c., przy czym Sąd nie znalazł podstaw do ich zasądzenia według zmienionego żądania pozwu.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w punktach

I i II wyroku.

Odnosnie kosztów procesu Sąd przyjął, że według przepisów art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c., na koszty procesu poniesione przez stronę powodową składają się: opłata od pozwu w kwocie 30 zł, koszty przesyłki poleconej w kwocie 4,20 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 60 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co daje łącznie kwotę 111,20 zł. Według zaś przepisów art. 100 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, przy czym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W tym przypadku strona powodowa przegrała proces w minimalnym stopniu, a mianowicie wyłącznie co do odsetek ustawowych.

W związku z tym należało w całości obciążyć pozwanego poniesionymi przez nią kosztami procesu.

Sąd nie podziela przy tym stanowiska pełnomocnika powodowej Spółki, iż jego nakład pracy w niniejszej sprawie wykracza poza ramy uprawniającego go ubiegania się wyłącznie o stawkę minimalną kosztów zastępstwa procesowego. Tym samym nie ma podstaw do uwzględnienia żądania zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

w podwójnej stawce. Zgodnie bowiem z przepisem § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) sąd może przyznać opłaty wyższe od minimalnych, jeżeli uzasadnia to rodzaj i stopień zawilości sprawy oraz niezbędny nakład pracy radcy prawnego. Takie okoliczności nie wystąpiły natomiast

w niniejszej sprawie. Sprawa nie należała bowiem do zawiłych pod względem prawnym lub dowodowym. Nie wymagała zatem nadmiernego nakładu pracy ze strony pełnomocnika strony powodowej.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak

w punkcie III wyroku.